

## ဓမ္မခန္ဓာ (၇၅) မြဲမြံတည်တံ့ရမည့် ကာလ (အလ်-ကီယာမတ်)

ဉာဏ်စဉ်ကိန်းဝပ်ပေးမှု အမှတ်စဉ် (၃၁)၊ သုတ်ဒေသနာ အပါး(၄၀)၊

ဦးဌေးလွင်ဦး ပြန်ဆိုသည်။  
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ကရုဏာရှင် အကြင်နာရှင် ဖြစ်တော်မူသော ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်အားဖြင့်-<sup>၁၁၀</sup>

၁။	<p style="text-align: right;">لَا أُقْسِمُ بِیَوْمِ الْقِیَامَةِ ﴿</p> <p>အမှန်မှာ- မြဲမြံတည်တံ့ရမည့် နေ့ကာလဖြင့်- ကျိန်ဆိုလျက်၊<sup>၁၁၀၂</sup></p>
၂။	<p style="text-align: right;">وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللّٰوِآمَةِ ﴿</p> <p>အမှန်မှာ- မိမိကိုယ်မိမိဆုံးမလေ့ရှိသော ဉာဉ်စရိုက်အားဖြင့် ကျိန်ဆိုလျက်၊<sup>၁၁၀၃</sup></p>
၃။	<p style="text-align: right;">أَیْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ ﴿</p> <p>လူသားသည် သူ၏ အရိုးများကို ငါအရှင်က စုစည်းမည် မဟုတ်တော့ဟု ထင်မှတ်သလော။</p>
၄။	<p style="text-align: right;">بَلَى قَادِرِیْنَ عَلَىٰ أَنْ تُسَوِّیَ بَنَاتَهُ ﴿</p> <p>အမှန်မှာ- ငါသည် သူ၏ လက်ဖျားထိပ်မှအစ ပုံပေါ်စေရန် စည်းချိန်ချနိုင်တော်မူ၏။</p>
၅။	<p style="text-align: right;">بَلْ یُرِیْدُ الْإِنْسَانُ لَیْفُجِّرَ أَمَامَهُ ﴿</p> <p>အမှန်မှာ လူသားသည် မတရားမှုကို ရှေ့တင်ပင် ဆက်လက်ကျူးလွန်လိုကြ၏။</p>
၆။	<p style="text-align: right;">یَسْأَلُ أَیَّانَ یَوْمِ الْقِیَامَةِ ﴿</p> <p>သူက “မြဲမြံတည်တံ့ရမည့် နေ့ကာလသည် မည်သည့်အခါနည်း၊”ဟု မေး၏။</p>
၇။	<p style="text-align: right;">فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ﴿</p> <p>အမြင်များ ရှုပ်ထွေးသွားသောအခါ-</p>
၈။	<p style="text-align: right;">وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿</p> <p>လအား ကမ္ဘာရိပ်မှမြို့သောအခါ-<sup>၁၁၀၄</sup></p>

(၁၁၀၂) ဆရာတော်ကြီးများက ယောင်းမိလ် ကီယာမတ် ကို ရှင်ပြန်ထမြောက်ရမည့် နေ့ကာလဟု ပြန်ဆိုကြပေသည်။ အလွန်လှပသော ပြန်ဆိုချက်ပင် ဖြစ်တော့သည်။ သို့သော် ထိုသို့သော ပြန်ဆိုချက်ကို ငိုကာချဲ့လျက် ကမ္ဘာစကြာဝဠာတစ်ခုလုံး အားလုံး သေကြေပျက်စီးသွားမည့် နေ့ကာလကို ကီယာမတ်ဟု နေ့ဟု ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု နားလည်လိုက်ခြင်းသည်သာ ဝမ်းနည်းစရာပင်။ ဆိုလိုသည်မှာ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်း ဆိုသည်မှာ သေကြေပျက်စီးသွားခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ပေသည်။ လူမျိုးတစ်မျိုး၏ အတွေးအခေါ်ဟောင်းများ အဆုံးသတ်သွားခြင်း၊ မျိုးဆက်တစ်ခု ရှင်သန်ပေါ်ထွက်လာခြင်း စသည်တို့ကိုလည်း ကီယာမတ်ဟု ခေါ်ပေသည်။ ၂:၁၇၄ တွင် ကြည့်ပါ။

(၁၁၀၃) နာ့စ်ဆီလောင်ဝ်ဝါမာတ် ဆိုသည်မှာ မိမိကိုယ်မိမိသာ အပြစ်တင်လေ့ရှိပြီး ကောင်းမှုသို့ရည်သန် ရုန်းကန်လှုပ်ရှားသော ဉာဉ်စရိုက်ကို ခေါ်ပေသည်။

(၁၁၀၄) ဤသုတ်တော်အား ဆရာတော်ကြီးများက လကြပ်သည်၊ လကွယ်ပျောက်သည်၊ ဟု ပြန်ဆိုကြပေသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၁၄၀၀ ကပင် လကြပ်သည်၊ ဟူသော အသုံးကို ကျမ်းမြတ်ကုရ်အံက နေ၊ ကမ္ဘာ၊ လ- ပတ်လမ်းပေါ်တွင် ကမ္ဘာ၏ အရိပ်က လနှင့်နေကြား ပိတ်ဆို့လိုက်လျှင် “လကြပ်ခြင်းဖြစ်သည်” ဟူသည့် -ကမ္ဘာမှ မြိုခြင်း၊ ကမ္ဘာအရိပ်မှ တဖြေးဖြေး ဆွဲသွင်းသွားခြင်း ဆိုသည့် ၁၈၅ (၂၈:၅)ကို သုံး၍ ပြော

၉။	<p>﴿وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾  နေနှင့် လတို့ တစ်ထပ်တည်းစုပေါင်းသောအခါ-<sup>၁၀၀၅</sup></p>
၁၀။	<p>﴿يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرُ﴾  လူသားက ပြောဆိုမည်မှာ “ဤနေ့ကာလ၌ မည်သို့ ထွက်ပြေးရမည်နည်း၊-</p>
၁၁။	<p>﴿كَلَّا لَا وَزَرَ﴾  အမှန်မှာ- ထွက်ပြေးနိုင်ရာ မရှိချေ။”ဟု ဖြစ်၏။</p>
၁၂။	<p>﴿إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ﴾  ကံကြမ္မာရှင်ထံသို့သာ၊ ထိုနေ့ကာလ၌ ခိုလှုံတွယ်ကပ်စရာ ဖြစ်၏။</p>
၁၃။ သတင်းပေး	<p>﴿يُنَبِّئُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ﴾  ထိုနေ့ကာလ၌ လူသားသည် သူ၏ အတိတ်၊ အနာဂတ်အား ထုတ်ပြန်ခံရမည်မှာ--</p>
၁၄။	<p>﴿بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ﴾  -အမှန်မှာ လူသားသည် မိမိစရိုက်အပေါ်၌ မျက်မြင်ပင် ဖြစ်ရမည်မှာ--</p>
၁၅။	<p>﴿وَلَوْ أَلْفَىٰ مَعَادِيرُهُ﴾  သူ့ လျှောက်လွှဲချက်အား ခင်းကျင်းပြသော်လည်း- (ဖြစ်၏)။</p>
၁၆။	<p>﴿لَا تَحْرُكَ بِهِ لِسَانُكَ لِتَتَّعَلَّ بِهِ﴾  သင်၏ နှုတ်လျှာအား ထို၌ မပြောင်းလွှဲနှင့် ထို၌ စိတ်မစောနှင့်-<sup>၁၀၀၆</sup></p>
၁၇။	<p>﴿إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ﴾  ဧကန်ပင် ကုန်အုံအား စုစည်းမှုမှာ ငါအရှင်၏ ဝန်တာပင် ဖြစ်၏။<sup>၁၀၀၇</sup></p>

ဆိုထားပေသည်။ အလားတူပင် နေနှင့်လတို့ အလင်းတန်း တစ်ထပ်တည်းကျသောအခါ- နေကြပ်ခြင်းဖြစ်ပေါ်ကြောင်းကို အောက်ပါသုတ်တော်တွင် ဆက် လက်ပြောဆိုထားပေသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ နေ၏ အလင်းလမ်းကြောင်းသည် ကမ္ဘာသို့ တည့်တည့်ဦးတည်နေချိန်၊ ကမ္ဘာနှင့် နေအကြား၌ လမှ ဖြတ် သွားလျက် ကမ္ဘာသို့ ထိုးကျသည့် နေ၏ အလင်းတန်းကို လက ကြားမှ ကွယ်လိုက်သည်ဟု ဆိုလိုပေသည်။ ထိုသုတ်တော်များ၏ ပုံဆောင် ဆိုလို ချက်ကို အောက်ပါ ရှင်းချက်တွက် ဆက်ကြည့်ပါ-

(၁၀၀၅) ဤသုတ်တော်များမှ လ- နေ အမှောင်ကျသွားသည့် ကာလဆိုသည်မှာ- ရှေးရိုးရာ လနတ်မင်း၊ နေနတ်မင်း စသည်တို့ကို ကိုးကွယ်နေသော ဘာသာတရားများ ပျောက်ကွယ်သွားခြင်းကို ဆိုလို၍၊ ထိုမိရိုးဖလာ အမှိုက်မှောင်တွင် ရှိနေသူတို့၏ အမြင်များ ရှုပ်ထွေးသွားမည်ဟု ဆိုလိုပေသည်။ ထိုအခါ-ထိုလူသားတို့မှာ ရွေးစရာလမ်းဟူ၍ မရှိတော့ချေ။ အမှန်တရားတည်းဟူသော လမ်းစဉ်သို့သာ လိုက်နာရတော့မည် ဖြစ်သည်။ ထိုအချင်းအရာကို “သူတို့အတွက် ခိုလှုံတွယ်ကပ်စရာမှာ ကံကြမ္မာရှင်သာ ဖြစ်၏။”ဟု ဆိုထားပေသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ နောက်ဆုံးတွင် လူသားတို့သည် ယုတ္တိဗေဒနှင့်ကိုက်ညီ မှန်ကန်သော၊ ဒဏ္ဍာရီကင်းသော အစွလာမ်သာသနာကိုသာ အားထားယုံကြည်ရမည်ဟု ဖြစ်ပေသည်။

(၁၀၀၆) ဤသုတ်တော်တွင် ကိုယ်တော်၏ စိတ်နေသဘာဝကို ဖော်ပြလျက်၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ အမိန့်ကိုလည်း ဖော်ပြထားပေသည်။ ကိုယ်တော်သည် မကောင်းသူတို့အား ခံစားရစေမည့် ပြစ်ဒဏ်နိယာမကို သိမြင်လေတိုင်း ထိုလူသားများအတွက် စိတ်သောက ဖြစ်မိ၍၊ ထိုနိယာမ သတိပေးချက်အား ပြန်လည်ပြောပြရန် ဝန်လေးလျက်ရှိပေသည်။ သို့သော် ကိုယ်တော်သိသော အသိမှာ စိတ်ကူးယဉ် အသိမဟုတ်၊ ပရမတ္ထသစ္စာဖြစ်၍ သဗ္ဗညုဉာဏ်အားဖြင့် သိရသောကြောင့် အမှန်တကယ် ဖြစ်လာရမည်ကိုလည်း သိနေပေသည်။ ထိုသို့ ပြစ်ဒဏ်ခံရတော့မည့် လူသားများ အကြောင်းကို သိလေတိုင်း ထိုသူများ၏ လွတ်ငြိမ်းခွင့်ကိုလည်း သိလိုစိတ်စောလျက် ရှိနေခဲ့ပေသည်။ ထိုအကြောင်းကို ၂၀:၁၁၃၊၁၁၄ တွင် ဖော်ပြထားပေသည်။ သို့သော် ကိုယ်တော်ကိုယ်တိုင် မည်သည့် နိယာမကိုမျှ ပြောင်းလဲခွင့်၊ နေရာရွှေ့ခွင့် မရှိချေဟု ဤသုတ်တော်က ဆိုထားပေသည်။

(၁၀၀၇) အောက်ပါ သုတ်တော်တွင် ကိုယ်တော် သိသော အသိ အာရုံဈာန်အား ကိုယ်တော်ကိုယ်တိုင် ပြောင်းလဲခွင့် မရှိ၊ နေရာရွှေ့ခွင့် မရှိဟု ဆိုထား၍- ဤသုတ်တော်တွင် ထိုနိယာမ ပညတ်များအား ချမှတ်ပေးခြင်း၊ ကုန်အုံအုံအုပ် အဖြစ် စုစည်းခြင်းမှာ ပရမတ်ဘုရားရှင် ကိုယ်တိုင်၏ ဆောင်ရွက်ချက်ဖြစ်သည်ဟု အတိအကျ ဆိုထားပေသည်။ ထိုကြောင့် ဤကုန်အုံကျမ်းသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ တိုက်ရိုက် အသိပေးခြင်းဖြင့်

၁၈။	<p style="text-align: right;">﴿فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ﴾</p> <p>သို့ဖြစ်၍ ၎င်းကို ငါရွတ်ဖတ်ပြသောအခါ- ထိုကုရ်အံသို့ လိုက်လော့။</p>
၁၉။	<p style="text-align: right;">﴿ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ﴾</p> <p>တဖန် ကေနပ်ပင်၊ ၎င်းအား ရှင်းပြရန်မှာ ငါ၏ ဝန်တာဖြစ်၏။<sup>၁၁၀၈</sup></p>
၂၀။	<p style="text-align: right;">﴿كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ﴾</p> <p>အမှန်မှာ သင်တို့သည် လက်ရှိရွှေ့နေသော ဘဝကိုသာ နှစ်သက်မြတ်နိုးနေကြလျက်-</p>
၂၁။	<p style="text-align: right;">﴿وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ﴾</p> <p>နောင်ဘဝအား ပစ်ပယ်ထားကြ၏။</p>
၂၂။	<p style="text-align: right;">﴿وَجُودَ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ﴾</p> <p>ထိုနေ့ကာလ၌ အချို့မျက်နှာများသည် ပျော်ရွှင်တောက်ပလျက်-</p>
၂၃။	<p style="text-align: right;">﴿إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ﴾</p> <p>ကံကြမ္မာရှင်၏ ထံသို့ ရှုစားနေကြလိမ့်မည်။</p>
၂၄။	<p style="text-align: right;">﴿وَوَجُودَ يَوْمَئِذٍ بِآسِرَةٍ﴾</p> <p>ထိုနေ့ကာလ၌ အချို့မျက်နှာများသည် ရှုံ့မဲ့ညှိုးနွမ်းလျက်-</p>
၂၅။	<p style="text-align: right;">﴿تَتَّظَّنُّ أَنْ يَفْعَلَٰ بِهَا فَاكِرَةٌ﴾</p> <p>သူတို့အတွက် ပြုလုပ်ထားသော ဘေးဒုက္ခကို သင် တွေးမြင်ရလတ္တံ့။</p>
၂၆။	<p style="text-align: right;">﴿كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ﴾</p> <p>ဒုက္ခ အမှန်မှာ- ၎င်းသည် လည်မြိုသို့ ဆိုက်ရောက်သောအခါ-</p>
၂၇။	<p style="text-align: right;">﴿وَقِيلَٰ مَنْ رَاقٍ﴾</p> <p>“ကုစားမည့်သူ မည်သူနည်း၊”ဟု ဆိုကြလတ္တံ့။<sup>၁၁၀၉</sup></p>
၂၈။	<p style="text-align: right;">﴿وَوَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ﴾</p> <p>သူက သူသည် ခွဲခွာရတော့မည်ဟု တွေးသိ၏။</p>

ကိုယ်တော်မူဟမ္မဒ်က အခန်းကဏ္ဍ၊ ပါဒ၊ ဝါကျ၊ ဝေါဟာရ အားလုံးကို အစီအစဉ် ချထားရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအချက်ကို ဆက်လက်ပါသုတ်တော် ၁၈ ကလည်း အတိအကျ ဆိုထားပေသည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ထိုကဲ့သို့ အာမခံချက် ရှိသော ကျမ်းဟူ၍၊ ကုရ်အံမှအပ မရှိချေ။

(၁၁၀၈) ဤသုတ်တော်က ကျမ်းမြတ်ကုရ်အံအား ငါသာ မှန်စေရမည်ဟု မူပိုင်ပြု ဖွင့်ဆိုရှင်းလင်းကို တားမြစ်ထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ကျမ်းမြတ်ကုရ် အံအား ဖွင့်ဆိုရှင်းလင်းခြင်းမှာ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဝန်တာသာ ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်တော် မူဟမ္မဒ်ကိုတော်တိုင် အထကတာ (တက်ဖ် စီရ်) ဖွင့်ဆိုခြင်း မရှိချေ။ ကျွန်ုပ်အနေဖြင့်လည်း ဤကျမ်းအား ပြန်ဆိုရာတွင် ဘာသာပြန်သူ တစ်ဦးအနေဖြင့် အာရ်ဗီစာပေ မသင်ကြားဘူးသူများ အား နားလည်မှု လွယ်ကူစေရန် အချို့သော ရှင်းလင်းချက်များကို ရေးနေရသော်လည်း- ကျမ်းမြတ်ကုရ်အံအား အာရ်ဗီစာပေဖြင့် ပိုမိုနားလည် စွာ လေ့လာရန်ကိုသာ စာဖတ်သူများအတွက် ဆန္ဒရှိပါသည်။ ကျွန်ုပ်၏ ဖွင့်ဆိုချက်တိုင်းအား ခေတ်တိုင်းအတွက် မှန်ကန်ရစေမည်ဟု အာမခံချက် မပေးနိုင်ပါ။ ထိုသို့ အာမခံချက်လည်း ပေးနိုင်ခွင့် မရှိချေ။ ခေတ်ကာလကြာမြင့်လာလျှင် ကျွန်ုပ်၏ ဖွင့်ဆိုချက်မှာ ခေတ်နောက်ကျသွားမည်ပင်။ မည်သူက မည်သည့်ခေတ်တွင် မည်သို့ ဖွင့်ဆိုသွားသည်ဟူသော သမိုင်းသာ ကျန်နိုင်ပေသည်။ နောက်လာနောက်သားများ ပိုမိုနားလည်လာလိမ့် မည်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

(၁၀၈၁) ရာကီ ဆိုသည်မှာ “မှော်ဆရာ၊ ဆေးဆရာ”ဟု အဓိပ္ပာယ်ရပေသည်။

၂၉။	<p>والْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾</p> <p>ခြေသလုံး-ခြေသလုံးချင်း မပေါင်းနိုင်တော့ပြီ။<sup>၁၁၁၁</sup></p>
၃၀။	<p>إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾</p> <p>ကံကြမ္မာရှင်၏ ထံသို့သာ ထိုနေ့ကာလ၌ မောင်းနှင်ခံရမည်ပင်။</p>
၃၁။	<p>فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّىٰ ﴿٣١﴾</p> <p>သူတို့သည် ဖြောင့်မှန်ခြင်း မရှိ၊ မေတ္တာဓိဋ္ဌာန် မပြုခဲ့ချေ။</p>
၃၂။	<p>وَلَكِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٣٢﴾</p> <p>သို့ရာတွင် ငြင်းဆန်လျက်၊ လှည့်ထွက်သွား၏။</p>
၃၃။	<p>ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَمَطَّىٰ ﴿٣٣﴾</p> <p>ထို့နောက် သူ့ဝိုင်းသားများထံသို့ ရင်ကော့လျက် ပြန်သွား၏။</p>
၃၄။	<p>أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ﴿٣٤﴾</p> <p>သင်ထံသို့ နီးလာနေ၏။ သို့ဖြင့် နီး၍လာနေ၏။</p>
၃၅။	<p>ثُمَّ أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ﴿٣٥﴾</p> <p>တဖန် သင့်ထံသို့ နီးလာနေ၏။ သို့ဖြင့် နီး၍လာနေ၏။</p>
၃၆။	<p>أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًىٰ ﴿٣٦﴾</p> <p>လူသားသည် သူ့အား ပေါက်လွတ်မဲ့စား လွတ်ထားမည်ဟု တွေးထင်နေသလော။</p>
၃၇။	<p>أَلَمْ يَكْ نُطْفَعًا مِّن مَّنِيَّ يُمْنَىٰ ﴿٣٧﴾</p> <p>သူသည် ရုန်းထွက်လာသော သုတ်ပိုးရည် မဟုတ်ခဲ့သလော။</p>
၃၈။	<p>ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٣٨﴾</p> <p>ထို့နောက် သွေးဥခဲ၊ သို့ဖြင့် ပေါ်လွင်လာရန် ဖြစ်တည်စေခဲ့ပြီ။</p>
၃၉။	<p>فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٣٩﴾</p> <p>သို့ဖြင့် အရှင်သည် ၎င်းမှ ဖို၊ မ- ပေါင်းစုဖွဲ့ ဖြစ်စေ၏။</p>
၄၀။	<p>أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ﴿٤٠﴾</p> <p>ယင်းသို့ စည်းချိန်ချပေးသော အရှင်သည် သက်မဲ့အား သက်ရှိမဖြစ်စေနိုင်သလော။</p>

(၁၁၁၀) ဝေဒနာ တစ်ခုပြီး တစ်ခု ဖိစီးလာသည်ဟု ဆရာတော်ကြီးများက ပြန်ဆိုကြပေသည်။ တိုက်ရိုက်စာသား အဓိပ္ပာယ်အားဖြင့် ခြေတစ်ဖက်သည် အခြားခြေတစ်ဘက်သို့ ရောက်အောင် မလှမ်းနိုင်တော့ပြီဟု ဖြစ်ပေသည်။ ထိုစကားလုံးကို ၂၇:၄၄၊ ၆၈:၄၂ တွင် တွေ့နိုင်သည်။